

voliti také výmaz poznámky spornosti a výmaz všech těch vkladů a záznamů, o které po poznámce sporu na právo, které má být vymazáno, bylo žádáno. §§ 61 a 65 knih. zák. spočívají na zásadě, že se zrušením popřené vkladu staly veškeré zápisy, které byly na popřené právo povoleny, neplatnými a že jest je s výmazem vkladu popřené práva rovněž vymazati.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

V rozsudcích, o něž se návrh na zápis vlastnictví pro dovolací rekurentku na nemovitostech v návrhu uvedených opírá, není stanoveno, v jakém pořadí, nanejvýš že v pořadí poznámky spornosti má být vlastnické právo dovolací rekurentky vloženo. Mezi účinky poznámky spornosti v případě, že sporný zápis byl rozsudkem zrušen, není (§ 65 knih. zák.) uvedeno, že právo, pro které bylo na zrušení sporného zápisu uznáno, má být zapsáno v pořadí poznámky. Návrh na zápis vlastnictví dovolací rekurentky v pořadí poznámky spornosti nebyl ani podle listin ani jinak opodstatněn a rekursní soud právem návrhu v tom směru nevyhověl.

Čís. 13461.

Žalobu o pohledávku z osobního poměru, knihovně zajištěnou, lze poznamenati, je-li ten, proti komu žaloba směřuje, zapsán v pozemkové knize jako vlastník zástavy.

(Rozh. ze dne 19. dubna 1934, R I 132, 133/34.)

Žalující banka navrhla, by proti žalovaným byly vydány platební příkazy, by rukou společnou a nedílnou zaplatili žalobkyni pohledávku ze zápůjčky ve zbytku 727.550 Kč, a dále navrhla, by při zástavním právu, jež jest vloženo na nemovitostech žalovaných ve výši 1,300.000 Kč, bylo poznamenáno, že pohledávka žalobkyně, 1,300.000 Kč jest vymáhána žalobou. S o u d p r v é s t o l i c e vydal platební příkaz a povolil navrhovanou knihovni poznámku. R e k u r s n í s o u d zamítl návrh žalobkyně, by bylo poznamenáno, že pohledávka žalobkyně 1,300.000 Kč zapsaná ve vložkách v návrhu uvedených jest vymáhána žalobou. D ů v o d y: Žalobkyně tvrdí v žalobě, že žalovaní z pohledávky ze zápůjčky 1,300.000 Kč s přísl. knihovně zjištěné dluhují zbytek 727.550 Kč s přísl., navrhuje však vydání příkazu žalovaným, by pohledávku ze zápůjčky ve zbytkové částce 727.550 Kč s přísl. pod exekuci zaplatili. Není tedy předmětem žalobní žádosti, která je rozhodnou, pohledávka hypotekární zástavním právem na nemovitostech zajištěná, nýbrž uplatňován je nárok z osobního poměru na zaplacení bez návrhu, by exekuce byla vedena na nemovitosti, na kterých pohledávka vázne. Není také vymáhána pohledávka celá, nýbrž jen její část a prvžalovaná není spoluvlastníkem, nýbrž M., jenž vůbec není žalován. Podmínky pro poznámku hypotekární žaloby není, podle návrhu žalobního poznámka podle §§ 59 a 20 b) kn. zák. není přípustnou.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu s tou opravou, že se poznamenává, že pohledávka banky P. 1,300.000 Kč s přísl. zapsaná ve vložkách čis. 737 jako vkladbě hlavní a čis. 809, 810, 815, 1178, 1121 jako vkladbách vedlejších jest žalobou vymáhána co do zbytku 727.550 Kč s přísl.

Důvody :

I když se podanou žalobou uplatňuje pohledávka z osobního poměru, avšak na nemovitosti zajištěná, jakž tomu v tomto případě, lze žalobu podle § 3 min. nař. ze dne 19. září 1860 čis. 212 ř. zák. poznamenati, je-li ten, proti němuž žaloba směřuje, zapsán v pozemkové knize jako vlastník zástavy. Podle žaloby, s níž spojila stěžovatelka návrh na povolení poznámky, a podle dlužního úpisu k žalobě připojeného ze dne 19. září 1911 jde o pohledávku hypotekárně zajištěnou na uvedených nemovitostech, kterou se zavázali podle odstavce 12 zaplatiti rukou společnou a nerozdílnou veřejná obchodní společnost P. a její veřejní společníci Ervín M. a Pavel M. Podle dalších údajů žaloby a listin k ní připojených byla přeměněna veřejná obchodní společnost na žalovanou komanditní společnost, společníci Ervín M. a Pavel M. zemřeli, pozůstalost po Ervínu M-ovi byla odevzdána polovici spolužalované Kamile M-ové a k pozůstalosti po Pavlu M-ovi se nikdo nepřihlásil. Veškeré tyto okolnosti v žalobě tvrzené a předloženými listinami osvědčené stačily k povolení navrhované poznámky, neboť nasvědčují tomu, že žalovaní jsou žalováni jako solidární dlužníci pohledávky hypotekárně zajištěné na nemovitostech patřících vlastnický jim. Zda tomu tak jest ve skutečnosti a zda proto bude lze zapsati poznámku povolenou prvním soudem do pozemkové knihy, o tom nepřislušelo rozhodovati soudu prvnímu jako soudu procesnímu poznámku povolujícímu, který není zároveň soudem knihovním a jenž nebyl oprávněn konati o žádosti šetření, nýbrž je teprve věcí soudu knihovního, by zkoumal, zda knihovní stav připouští, by povolený zápis mohl býti proveden v pozemkové knize (§ 94 druhý odstavec a § 95 knih. zák.). K šetření konanému rekursním soudem nelze proto přihlížeti. Byla tudíž právem povolena prvním soudem navrhovaná poznámka a bylo proto změnou napadeného usnesení obnoviti usnesení soudu prvního, ovšem vzhledem na údaje podle druhého odstavce § 95 knih. zák. s tou opravou, že pohledávka žalobkyně je vymáhána žalobou co do zbytku 727.550 Kč s přísl.

Čís. 13462.

Proti vydražiteli nelze ani vložiti ani zaznamenati exekuční zástavní právo na vydražené nemovitosti, nebyl-li vydražitel, nesplniv ještě dražební podmínky, dosud zapsán jako její vlastník.

(Rozh. ze dne 19. dubna 1934, R I 352/34.)

Jakub W. vydražil nemovitost čis. vl. 846, jeho vlastnické právo však nebylo vloženo do pozemkové knihy, ježto dosud nesplnil dražební podmínky. Věřitel Jakuba W-a Dr. K. navrhl, aby byl povolen vklad